

**Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ
Херсонський факультет**

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ
ТА РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ УКРАЇНИ**

**матеріали
Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
(31 жовтня 2019)**

**ХЕРСОН
2019**

УДК 34(477)(05)
ББК 67.9 (4 Укр)
П 68

Рекомендовано до друку Вченою радою
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № ...від2019р.)

Редакційна колегія:

Бараненко Р.В., кандидат технічних наук, доцент;
Беніцький А.С., кандидат юридичних наук, професор;
Великий В.М., кандидат педагогічних наук, доцент;
Корунчак Л.А., кандидат юридичних наук;
Моргунова Т.І., кандидат технічних наук, доцент;
Оржинська Е.І., кандидат юридичних наук;
Соловей О.М., кандидат юридичних наук;
Шкута О.О., доктор юридичних наук, доцент.

Матеріали викладено в авторській редакції з незначними
коректорськими правками. Відповідальність за точність поданих фактів,
цитат, цифр і прізвищ несуть автори та їх наукові керівники.

ISBN

П 68 **Пріоритетні напрямки розвитку та реформування
правоохоронних органів України** : матеріали Всеукраїнської
науково-практичної інтернет-конференції (31 листопада 2019
року, м. Херсон) / за ред. :Р. В. Бараненко, А. С. Беніцького та
О. О. Шкути. – Херсон : «ВКФ ЛТД «Типографія Стар», 2019.–
294 с.

УДК 34(477)(05)

ISBN

© Херсонський факультет
Одеського державного університету
внутрішніх справ, 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1 ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ

<i>Бездольний М. Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	11
<i>Бельський С. В., Олійник О. І.</i> ІНСТИТУТИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ.....	14
<i>Бондар В. В., Починок Ю. О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В МІЖНАРОДНОМУ АСПЕКТІ.....	18
<i>Бурцева І. В., Новіков М. М.</i> ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ: ДОСВІД, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАПОЗИЧЕННЯ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	23
<i>Вайда Т. С.</i> ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ЯК ЕФЕКТИВНА ПЕДАГОГІЧНА УМОВА УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	29
<i>Вайда Т. С., Круглик М. І.</i> СУЧАСНІ ДИДАКТИЧНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ТА ВРАХУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ВИМОГ ДЛЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОГО ЗАСТОСУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО МВС УКРАЇНИ.....	35
<i>Великий В. М.</i> ФОРМУВАННЯ ДОВІРЧИХ ВІДНОСИН ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	42
<i>Довженко М. О., Великий В. М.</i> ЧИ МОЖНА НАРОДИТИСЯ ГЕНІЄМ У ПРАВОВІЙ СФЕРІ?.....	48

<i>Юрчик І. О., Пузирьов М. С.</i> ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ЗАСУДЖЕНИХ	218
---	-----

СЕКЦІЯ 3

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗКРИТТЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ

<i>Венгер Т. О., Новіков М. М.</i> ПРО ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	223
<i>Галуцько В. М.</i> ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ	228
<i>Гресько М. О., Новіков М. М.</i> ПРОТИДІЯ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	232
<i>Кіріченко А. В., Андрусенко О. А.</i> ІСТОРІЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	237
<i>Колтуннік С. В., Устюжанінова О. Т.</i> ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ НЕПОВНОЛІТНІМИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН ТА ПРЕКУРСОРІВ	242
<i>Моргунова Т. І.</i> ДОКУМЕНТАЦІЯ ЯК ДОКАЗ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ	245
<i>Нетяга В. В.</i> ЗАПОБІГАННЯ КОНТРАБАНДИ В УКРАЇНІ: АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ	251
<i>Пилипчук А. С., Устюжанінова О. Т.</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ПОДВІЙНОГО ГРОМАДЯНСТВА	253
<i>Половинка Л. М., Новіков М. М.</i> ДЕЯКІ ЗАХОДИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛІСТИКИ НА ПРАКТИЦІ	257

<i>Полуцька В. А., Савельєва І. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ ДОПИТУ	262
<i>Савельєва І. В.</i> ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ СТАТЕВИХ ЗЛОЧИНІВ ЗА НОВЕЛАМИ В КК УКРАЇНИ 2019 РОКУ	267
<i>Семенов А. О., Новіков М. М.</i> СВІТОВИЙ ДОСВІД ТЕОРЕТИЧНО-ПРИКЛАДНОГО ЗАСТОСУВАННЯ СУДУ ПРИСЯЖНИХ	272
<i>Хелік В. В.</i> ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ АБО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ОСОБАМИ, ЯКІ КЕРУЮТЬ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ: АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ	277
<i>Ясинська А. В., Устюжанінова О. Т.</i> ДЕЯКІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	280

СЕКЦІЯ 4

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАПОБІГАННІ ТА ПРОТИДІЇ
КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

<i>Басараб О. Т., Басараб О. К.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У ПИТАННЯХ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КІБЕРЗЛОЧИНАМ	285
<i>Шкута О. О.</i> ДЕТЕРМІНАНТИ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ У МІСЦЯХ НЕСВОБОД. КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	289
<i>Щербина М. В., Бараненко Р. В.</i> АНАЛІЗ АТАК НА СЕГМЕНТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ	291

правопорядок тощо). Якщо йдеться про забезпечення прав і свобод громадян (у т. ч. права на особисту безпеку), то мається на увазі також і система їх гарантування [5, с. 15].

Отже, визначивши теоретико-правові підходи до забезпечення особистої безпеки засуджених, важливо наголосити, що під час характеристики природи безпеки засуджених слід ураховувати ту особливість, що її забезпечення здійснюється в межах єдиного процесу забезпечення безпеки в установах виконання покарань, спрямованого на створення безпеки декількох категорій осіб: засуджених, персоналу установ виконання покарань, а також інших громадян, що знаходяться на території зазначених установ. Окрім того, перед установами виконання покарань поставлені й інші, не менш важливі завдання, що полягають у забезпеченні безпеки суспільства від злочинців, які відбувають покарання, а також самих установ.

Література:

1. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.
2. Кримінально-виконавче право України: підручник / О. М. Джужа та ін.; за заг. ред. докт. юрид. наук, проф. О. М. Джужі. Київ: Атіка, 2010. 752 с.
3. Конституція України: Основний Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Уткин В. А. Курс лекцій по уголовно-исполнительному праву. Общая часть. Томск: Изд-во УМЦ ТГУ, 1995. 94 с.
5. Толкачев К. Б., Хабибулин А. Г. Органы внутренних дел в механизме обеспечения личных конституционных прав и свобод граждан: монография. Уфа: УВШ МВД России, 1991. 169 с.

СЕКЦІЯ 3 АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗКРИТТЯ ТА РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ

Про особливості функціонування органів поліції у зарубіжних країнах

Венгер Тамара Олександрівна
студентка, Херсонський факультет
ОДУВС

науковий керівник:

Новіков Микола Михайлович
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри професійних та
спеціальних дисциплін,
Херсонський факультет ОДУВС

Сьогодні актуальним є пошук та запровадження нових підходів у сфері управління органами внутрішніх справ, побудови їх якісно нової моделі відповідно до стандартів, принципів і норм, що вироблені світовою спільнотою. Важливе теоретичне та практичне значення на цьому шляху має досвід правоохоронних органів інших країн світу, знання тих явищ, тенденцій та закономірностей, що визначають сучасний стан і перспективи розвитку управління поліцейськими підрозділами.

Зазначимо, що функції міністерств внутрішніх справ у більшості зарубіжних країн є значно ширшими, ніж у МВС України. Так, зокрема МВС Франції, Італії, Іспанії, Португалії, Нідерландів, Бельгії крім управління поліцією спеціального і територіального призначення здійснюють бінарний контроль за діяльністю органів

місцевого самоврядування, займаються питаннями, пов'язаними зі стосунками між державою та церквою, соціальним забезпеченням, діяльністю державних архівів, громадських благодійних організацій [1, с.691].

До актуальності нашої теми відносимо особливості британської поліцейської системи, суб'єктами якої є працівники британської поліції (від констебля і вище), вони наділені відповідними повноваженнями в частині досудового розслідування кримінальних справ. Загальновідомо, що окремого органу чи посадової особи, спеціального призначення для досудового кримінального провадження, у британській поліції немає, тобто кожний із поліцейських фактично уповноважений, здійснювати функцію досудового розслідування, в залежності від ступеню складності справи, в межах початкових(першочергових) слідчих-розшукових дій. Крім того, поряд з поліцією досудове розслідування уповноваженні вести по окремих категоріях справ співробітники королівської митної, пожежної, фіскальної служб Великобританії. Зауважимо, що митний департамент наділений найбільшими повноваженнями для розслідування діяльності організацій і окремих осіб, втягнених у міжнародну контрабанду, наркобізнес, фінансові міжнародні злочини. Дослідженням даної теми: «Особливості діяльності органів поліції у зарубіжних країнах», займалися провідні науковці: Антонов І.П., Бандурка О.М., Ліпкан В.А., Матюхін Н.П., Тимченко Л.Д., які позитивно характеризували особливості поліцейських функцій коронерів. На думку В.Ф.Дерюжинського, коронери є чиновниками, які уповноваженні поєднувати слідчо-розшукові та суддівські функції, що уособлює їх професійну діяльність. Вони проводять дізнання з обмеженого кола справ: у випадках виявлення трупів зі слідами фізичних ушкоджень, чи за фактом смерті при загадкових обставинах, підозрах у підпалі, внаслідок аварії тощо. Засідання суду коронера, який розглядає такі справи, відбуваються на місці злочину. Коронери мають право застосовувати заходи процесуального примусу без санкції суду. Коронерське розслідування ще називають місцевим розслідуванням, масштаби його застосування останнім часом звужуються, а функції коронерів передаються поліції [2, с.30].

На наш погляд, функції коронерів є дуже корисними для дільничних офіцерів поліції та оперуповноважених, що дозволяє швидко та якісно реагувати на розслідування окремих видів злочинів спрощеного кримінального провадження, представляти інтереси держави у конкретній справі, фактично здійснювати обвинувачення та застосовувати запобіжні заходи без втручання процесуальних керівників.

На відмінну від Великобританії, сучасна система правоохоронних органів Німеччини має властиві нею особливості, що складаються з комплексною взаємодією: органів юстиції (федерального і земельного рівнів); поліцейські служби 16 федеральних земель; федеральні поліцейські відомства; федеральне митне відомство (підпорядковане Федеральному відомству фінансів); органи охорони Конституції (Федеральне відомство охорони Конституції підпорядковується МВС ФРН). Управління поліцією здійснюється за напівцентралізованою системою, характерною ознакою якої є обмеження повноважень центральних (загальнодержавних) органів поліцейського управління по відношенню до земельних поліцейських формувань. Поліція ФРН працює в складі Міністерства внутрішніх справ, яке має компетенцію значно ширшу від МВС інших країн. Фактично МВС ФРН контролює всі основні сфери внутрішнього життя країни. Структура Федерального Міністерства внутрішніх справ ФРН включає: відділ Z (Центральний відділ, що виконує організаційно-штабні функції та функції взаємодій); відділ G (основні питання внутрішньої політики); відділ V (контроль за дотриманням конституції); відділ O (структура управління, комунальне господарство, статистика, державна звітність і облік); відділ УТК (займається справами біженців, вигнанців, потерпілих від війни і справами культури); відділ IS (внутрішня безпека держави); відділ SM (питання засобів масової інформації, спортивні організації); відділ KN (цивільна оборона, захист від катастроф, попередження нещасних випадків); відділ D (розробляє і реалізує норми, які регулюють правове становище державних службовців і інші особливості права у виконанні державної служби); відділ P (робота поліції); Поліція Німеччини поділяється на: поліцію громадської безпеки

та громадського порядку; поліцію готовності; кримінальну поліцію [3, с.96].

Вважаємо за доцільне запозичення у Німецької правоохоронної системи здійснення комплексного підходу з конституційної охорони для законодавства і правоохоронних органів України.

Зазначимо потрібність врахування позитивних аспектів функціонування поліцейської системи Франції, яка відноситься до однієї з найстаріших систем Європи. Сучасна поліцейська система Франції представлена складним апаратом з власною структурою, що покликана захищати інтереси адміністрації. Структурно вищевказаний апарат складається з таких підрозділів: національна поліція, муніципальна поліція, жандармерія. Потрібно також наголосити на тому, що всі поліцейські сили країни об'єднані в межах національної поліції, що керується генеральною дирекцією поліції МВС Франції [5, с. 59].

Стосовно Міністерства внутрішніх справ Франції слід також сказати про те, що Міністр внутрішніх справ призначається Президентом республіки і є одним із провідних членів уряду. У складі МВС Франції діють: генеральна дирекція Національної поліції; генеральна дирекція місцевих колективів; дирекція громадської безпеки; дирекція регламентації та права; центральна дирекція управління; дирекція особового складу й навчальних закладів поліції; дирекція технічних служб [5, с.703].

Контрольні та організаційно-штабні функції виконує Генеральна інспекція Національної поліції. За призначенням розрізняють дві основні системи поліції: адміністративну і судову (кримінальну) [5, с.38].

Адміністративна поліція займається попередженням правопорушень і виконує інші профілактичні функції. Судова (кримінальна) поліція займається розкриттям злочинів, виявленням обставин їх скоєння, розшуком, затриманням злочинців і передачею звинувачених судовим органам. Розслідування більшості злочинів здійснює судова поліція, офіцери котрої мають право на проведення самостійного попереднього розслідування.

Важливим елементом системи національних поліцейських органів Франції є муніципальна поліція. Історично вона включала

до свого складу муніципальну та сільську поліції. Упродовж декількох років мери деяких великих французьких міст, а саме тих, де поліцейський персонал було передано в розпорядження держави, вважали за необхідне створення муніципальної поліції. У невеликих і середніх населених пунктах, а також у великих містах, співіснує одночасно персонал національної та муніципальної поліції. Французький досвід створення муніципальної поліції в Україні, є на наш погляд нагальною потребою надання публічних поліцейських послуг, профілактики будь-яких видів правопорушень та економією держаних коштів за рахунок місцевих бюджетів [4, с.6].

З усього вищесказаного можна зробити висновок про те, що вивчення досвіду розвитку поліцейських підрозділів країн Європи може бути корисним для кожної країни, для того щоб брати і залучати до здійснення та покращення держави. Однак не слід забувати, що кожна з поліцейських систем має свою індивідуальну історію розвитку та свою специфіку. Тому одним із основних завдань, яке слід поставити – це вдосконалення органів внутрішніх справ країни з урахуванням позитивного досвіду поліцейської діяльності провідних країн Європи.

Література:

1. Бандурка О.М. Теорія і практика управління органами внутрішніх справ України : монографія. – Х. : НУВС, 2004. – 780 с.
2. Матюхіна Н.П. Поліція Великобританії: сучасні тенденції розвитку та управління : монографія / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О.М. Бандурки. – Х. : Консум, 2001. – 131 с.
3. Антонов І.П. Полиция Германии: История и современность. – М., 2000. – 144 с.
4. Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / за заг. ред. О.А. Банчук. – К.: Москаленко О.М., 2013. – 588 с.
5. The Serious Organised Crime Agency. URL: <http://www.soca.gov.uk> (дата звернення 14.04.2011).